

Forslag til lov om ændringer i lov nr. 118 af 13. april 1938 om sindssyge personers hospitalsophold.

(Fremsat den 14. januar 1954 af justitsminister *Hans Hækkerup*).

§ 1.

I lov nr. 118 af 13. april 1938 om sindssyge personers hospitalsophold sker følgende ændringer:

Til § 9.

Stk. 2 affattes: „For så vidt en sådan begæring afslås, skal den behandlende læge på forlangende af den, der har fremsat begæring om udskrivning, forelægge sagen for justitsministeren, der inden 1 måned afgør, om udskrivning skal finde sted.

Som nyt stk. 3 tilføjes: „Når justitsministeren har bestemt, at udskrivning skal nægtes, skal der gives den, der har begæret udskrivning, meddelelse derom. Samtidig skal vedkommende gøres bekendt med, at spørgsmålet om lovligheden af tilbagehol-

delsen kan forelægges retten i overensstemmelse med retsplejelovens kap. 43 a“.

Stk. 3 bliver stk. 4, og der tilføjes som nyt punktum: „Forelægges spørgsmålet om tilbageholdelsens lovlighed retten, regnes den nævnte frist fra rettens afgørelse.“

Til § 10.

Som nyt stk. 3 tilføjes: „Spørgsmålet om anbringelsens eller tilbageholdelsens lovlighed kan dog af den pågældende selv eller af den, der handler på hans vegne, jfr. § 9, stk. 1, kræves forelagt retten til afgørelse i overensstemmelse med retsplejelovens kapitel 43 a.“

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Bemærkninger til lovforslaget.

Grundloven bestemmer i § 71, stk. 6: „Udenfor strafferetsplejen skal lovligheden af en frihedsberøvelse, der ikke er besluttet af en dømmende myndighed, og som ikke har hjemmel i lovgivningen om udlændinge, på begæring af den, der er berøvet sin frihed, eller den, der handler på hans vegne, forelægges de almindelige domstole eller anden dømmende myndighed til prøvelse. Nærmere regler herom fastsættes ved lov.“ Lovforslaget tilsigter at bringe loven om sindssyge personers hospitalsophold i overensstemmelse med den nævnte grundlovsbestemmelse.

Ifølge lov om sindssyge personers hospitalsophold § 8 kan den behandlende læge ikke nægte at efterkomme en anmodning om udskrivning, medmindre

udskrivning skønnes uforsvarlig, fordi patienten er farlig for sig selv eller for andre, eller fordi udskrivning væsentlig vil forringe udsigterne for patientens helbredelse, eller medmindre udskrivning må antages at ville medføre væsentlige ulemper for patienten selv, og justitsministeren tiltræder, at udskrivning nægtes. Ifølge § 9, stk. 2, skal den behandlende læge, for så vidt en begæring om udskrivning afslås, på forlangende af den, der har fremsat begæring om udskrivning, forelægge sagen for justitsministeren, der da afgør, om udskrivning skal finde sted. Denne ordning foreslås efter forslaget bevaret, således at det er justitsministeriets afgørelse af spørgsmålet om tilbageholdelse, som i overensstemmelse med grundlovsbestemmelsen kan begæres forelagt retten.